

יפיע אברהמוביץ מדי שבוע בכל העמודים. גם בשער.

הזדמנותו הגדולה של אברהמוביץ באה כאשר פרש עסקן גחיל, ד"ר אליאס, מסייעת של קריניצי התערעה. לא היה דרוש הרבה כדי להוציא ממנה גם עסקן גחילי נוסף, שעבר לליברלים העצמאיים, ואחד משני אנשי תנועת אחוה, קבוצה עדתית עיראקית, שהוקמה בעזרת מפא"י נגד קריניצי, אך הצטרפה דווקא לקואליציה של קריניצי. לפתע מצא קריניצי את עצמו במצב נואש. תמכו בו רק שריו גחיל, אחד מאנשי אחי זה, והדתיים. תמיכת הדתיים מובטחת, כי השר משה חיים שפירא הוא יליד גרודנו, כמו קריניצי עצמו. ולתור כטחון קרא קריניצי רחוב רמתגני על שם השר שפירא, ו-

משפחות חללי „השלושה“ זועמים — ואינם יודעים את האמת:

רימו את הטבועים!

חברת „אופיר“ את חשבונותיה. במקום לדווח „מיבטחים“ על המשכורות הנכונות ששולמה לימי „השלושה“, דיווחה על סכומים קטנים כהרבה. בצורה זו הוקטנו גם סכומי ההפרשה ל„מיבטחים“. ובצורה זו הוקטנו גם סכומי הפיצויים המגיעים למשפחות.

בשבוע בו התפרסם דו"ח ועדת-החקירה לביורר סיבות טביעתה של אניית-המשא „השלושה“, הופנו הזרקורים לסבלות המשפחות.

מי החליט על כך? כנראה הנהלת הקוארטרט. אבל איש אינו מוכן לקחת עתה את האחריות על עצמו. התוצאה: כאשר פנו המשפחות לקרדיתמוח „מיבטחים“, הסתבר שכמעט לא מגיע להן דבר. קרן זו צריכה לשלם למשפחת המובטח עד 70% ממשכורתו. כלומר: אם קיבל 800 לירות, ועל סכום זה הופרש מס-אמת, תקבל המשפחה גימלה של 560 ל"י. מסכום זה מורידים את התשלום שמגיע מן המוסד לביטוח לאומי, ושמתקרב לסביבות 400 לירות, בהתאם לגודל המשפחה. כלומר: מיבטחים מוסיפה 160 לירות לחודש לגימלה של הביטוח הלאומי. אבל מה קורה אם החברה דיווחה על משכורת של 400 ל"י במקום 800? או אין מיבטחים חייבת לשלם אגורה אחת למשפחה. כאשר הוברר הדבר הזה, עמד איגוד הימאים בתוקף על זכותו לבדוק את חשבונות הקואופרטיב. במיבטחים זוממה ועדת הברקות של ההסתדרות וזו החליטה כי ה"משפחות לא ייפגעו ממעשה ההונאה של הנהלת החברה. עכשיו מתנהל ויכוח, על פירוש החלטה זו: האם הקואופרטיב צריך לשלם את ה"פרש — או מיבטחים?

לשאל משהו ולא עונים לה בכלל. ומה ביקשנו? לא ביקשנו כסף. רצינו רק הומנות לאזכרה. לא נתנו!" נציגה אחרת: „אני לא חיפאית. ישבתי בבית שבעה, ואני מנותקת מן הבעיות. מלבד הרדיו והעתון, אף אחד לא מסר לי כלום על הנעשה. החברה לא הואילה בכלל להודיע לי. זו הרגשה איומה.“ ואז הושמעה הטענה: „החברה לא הסכימה ששנינו איגוד הימאים יבדקו את הספרים, כדי לי קבל תמונה נאמנה על החשבונות שמגיעים לנו!“ גם האיש שאמר זאת לא ידע מה מסתתר אחרי הסירוב הזה. הנה הסוד, שאינם לגוול מהמשפחות גם את הפיצוי הכספי אחרי שנלקחו מהן בניהן: כדי לחסוך מעט כסף, זייפה

מועדון הימאים בחיפה התכנסו ה שבוע כל בני המשפחות השכולות, ש בניהן טבעו עם השלושה. אלמנת רבי-החובל, יונה הראל, מסרה דו"ח: „לא עבר עלי יום מאז האסון“, סיפרה, „שלא הקדשתי את מרבית זמני לטיפול בעניינים שלנו. ניסיתי ברכי שלום. לא תיארתי לעצמי שתייה נטייה לקפח אותנו, אך מסתבר שטעיתי.“ נציגי המשפחות שפכו את ליבם: „מה לגבי הביטוח הלאומי? שאל אב שכול. „אני הייתי בחברה, אצל בורבסקי, וחיכיתי שש שעות כדי שיקבל אותי. אבל הוא סירב לראות אותי. כתבתי לו, והוא לא ענה. רציתי להפוך את השולחן, אולי זה יעזור.“ צעירה חיפאית התלוננה שגם בני משפחתה נתקלים ביחס דומה. „אמי הולכת

עסקן איתן לצי"ח היה ח"כ

דרכי חיים

זר דופק בדלת
יד ימין אינה יודעת מה שיד שמאל עושה. זאת הוכיחו לאחרונה אנשי המדור המרכזי, בחיפושם אחרי שודדי-היהלומים. דקות ספורות לאחר שנתקבלה הודעה ב"מטה המשטרה על שוד-היהלומים מהמלטשה שברחוב לה-גרדייה 4, יצאו אנשי המדור לחיפושם אחרי שודדים אסוריים. הם הופיעו בבית משפחת דויד, ברחוב צנתבי בשכונת נוה-שלום, ועל מה שקרה שם, סיפרה מרים צנתבי: „בלילה פתאום שמעתי איך אנשים דופקים בכל הכוח על הדלת של הבית שלי. התחלתי לפחד. שאלתי בקול רם. מי זה? ושמעתי שאומרים שהם מהמשטרה. אז תיכף פתחתי להם את הדלת, כי לא רציתי צרות. ברגע שפתחתי להם, נכנסו לתוך הבית שלי שני שוטרים עם פנסים גדולים בידים. הם הראו לי את התעודה שלהם, ותיכף התחילו עם האור של הפנסים לחפש בבית. הם אמרו שהם מחפשים את הילד שלי בן-חור, לכה שהוא עשה שוד מוזיון. הוא אפילו צעקו עלי שאני יודעת איפה הוא נמצא — אבל מחביאה אותו מהמשטרה. „מה? צעקתי, זה אתם שיודעים איפה הוא נמצא. אתם יודעים?“ השוטרים האלו, שלבשו בגדים של אנשים פשוטים, צעקו עלי שהם לא יודעים. התרגנתי נורא. אמרתי לשוטרים שבני שלי עצור בכלא תל-מונד, כי חושדים בו בתקיפת הצעירה של הדיסקוטק. שכבר יותר מחודש הוא סגור שם! או השוטרים ביקשו סליחה, והלכו להם.“

ייעוד. משהו עם רעיון. עם אוסי. והעיריה עודדה — את חורבני.“ את המפעל-האמנותי שלו. משהוסר החץ — קבע שלט. העיריה תובעת ממנו לשלם מס עבור ה"שלט שלו — אך הוא מסרב בתוקף — כי הוא לא עסק, אלא מוסד. עובדה שתיירים באים מרחוק, על פי המלצות, רק כדי להתבונן במפעלו. לא שילם מס עבור השלט — ניקנס. לא שילם את הקנס — ונתבע למשפט. **תעלולים בתיירות.** טוען אורי בר-רזאל במכתב ששלח לראש-העיר ולמבקר-המדינה: „אותי תובעים למשפט? ולמה לא תובעים בעכו למשפט את אלה השוחטים בה? מות מחוק לבתי-המטבחיים, ואת בעלי ה"קיוסקים האלימים, המהחיים מפיגע ציבורי? או את כל מעשני-החשיש ורועי-ההונות? ומדוע יש התעלמות מבעל-רזנויות ה"משלמים שוחד למדריכי-תיירים ומתעלולי ערוה בתיירות? ומדוע בזמן האחרון נסגרו בעכו שתי גלריות לאמנות, שתי חנויות למוכרות, שני מודרונים, ובית-מלון? ומדוע עזבו את ה"עיר מרבית האמנים שהיו בה? ומדוע לא נעשה דבר? היכן הם פקחי העירייה? האם כולם עסוקים בחיפושם אחרי השלט שלי?“ אורי בר-רזאל לא רק לוחם למען השלט ללא-תשלום שלו, ולמען מיפעלו. ולדבריו הוא לוחם למען „שכיית החמדה — עכו“ ולמענה, הוא מוכן אפילו ללכת לבית-הסוהר.

אחרים. כל אלה התקבצו עתה להגנתו. גם הם הקימו קול זעקה: „כלנתריום עליו, רמתגני!“ אחרון הענקים היה במצב קשה — אך הוא היה רחוק מלהיות חסר ישע. הקרב על רמתגני רק החל.

עסקים

BUSINESS IS BUSINESS
ברשימת המיכרום הרשמיים לחודש האחרון, שהתפרסמה השבוע, הופיע הקטע הבא: המועצה המקומית סירתי-הכרמל — במ"כ רז מספר 11/67, בעניין בניית בית-מרחץ ומיקוה סהרה, זכה הקיבוץ הארצי, במחיר 139,249 ל"י.

עכו

הקדר הקודר
כשתוליד אותי המשטרה כבול באזיקים לשמחת כל העיר — אלך בראש גאה, זקוף — כך כתב אורי בר-רזאל, אל ראש עיריית עכו. **ייעוד, אוסי.** בר-רזאל הוא לא רק קדר, מאז התיישב לפני חמש שנים בעכו, באחת מסימטאותיה העתיקות, הוא השקיע הון תועפות ועמל איך-יך בהקמת המוסד שלו, בו רצה להחיות את הקדרות העממית, ולהציג את כל תהליכיה. במקום גם נמכרו יצירותיו — במחירים זולים להפליא. סיפר בר-רזאל על מטרותיו: „הקמתי מקום שכולו עניין. הפעלתי מוסד שכולו

גם נתן לתנועת-הנוער של המסד"ל, בניי עקיבא, בניין על-שם יוצאי גרודנו, שהוקם בתל-אביב. **הקארטל הוותיק.** קריניצי נשאר ב"מיטעו. אברהמוביץ הגיע לסף הגשמת חלו"מו, עוד לפני הגיעו לכנסת — שם הוא אחד הראשונים בתור, בין מועמדי מפא"י. אך ברגע האחרון נקט קריניצי הפיקח בשיטה הנכונה. הוא זעק: „כלנתריום! דהיינו: הוא הישווה את אויביו לרשמים כלנתר, חבר מועצת עיריית ירושלים בשעתו, שהואשם בכך שמכר את עצמו תמורת טו"ב-הנהגה פרטיות. קריאה זו הבהילה את ראשי מפא"י. כי רמתגני היא המיבצר האחרון שנשאר בידי הימין. כל שאר העיריות בארץ נמצאות בידי מפא"י או גרורותיה. אם יתפשט נוהג ה"כלנתריום, תהיה מפא"י המפסידה העיקרית. לה, בתור המפלגה העיקרית, כדאי לשמור על הקארטל של המפלגות החזקות. שהחוק העיקרי שלו הוא: שמור לי ואשמור לך. אותה שעה הוכרז קריניצי למאות אנשים שהם חבים לו חוב. במשך השנים חילק ביד רחבה ובחוכמה רבה מיגרשים, בתים, ידורות ולפלי טובות-הנהגה אחרות, בעיקר לעסקנים פוליטיים, חברי-כנסת ואישי-ציבור